

БОРИС ПАСТЕРНАК КОГАТО РАЗВИХРИ СЕ

Превод от руски: Кирил Кадийски, —

chitanka.info

Не езеро — огромно блюдо.
Зад него — облаци на път,
сурови, с блясъка на слюда,
подобно ледници искрят.

Със смяната на светлината
лесът променя колорит.
Ту цял гори, ту в мрачината
със сажди сякаш е покрит.

Щом облаци проредяват
и се покаже синева —
как празнично небето грее,
как буйства младата трева.

Утихва вятърът, разчистил
обляната от слънце вие.
Блестят окъпаните листи
подобно ярка стъклопис.

В прозорците на манастира
тъй в сънно бляскащи венци
навън, към вечността, се взират
царе, отшелници, светци.

Като че ли е храм просторът
и през прозореца му глас
с далечни отгласи от хора
понякога дочувам аз.

Природо, тайнствена вселена,
на твоята служба всеки ден,
усетил тръпка съкровена,
стоя от радост просълзен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.